

Đừng lấy dùi trá làm lối sống

Thái Phức Nhĩ

Thị trấn Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 06:49

Cái chìa khóa để nhìn nhận và để làm nhận ra cánh cửa do, tự do mà bấy lâu nay chúng ta lãng quên, là: mỗi người cùng tự chạy dùi trá.

Solzhenitsyn

Thái Phức Nhĩ (danlambao) - Luận này là luận của tôi cùng Solzhenitsyn viết trên đất nước của ông để chỉ đến công sự, để cứu lấy tự do trong giới trí thức ở Moscow. Luận được đăng ngày 12 tháng Hai 1974, cùng ngày ông bị công an bắt đưa vào nhà tù và bắt đi. Bài được dịch sau của chúng tôi đưa vào bản tiếng Anh in trên The Washington Post, số ra Thứ Hai 18/2/1974, có lưu trữ tại WashingtonPost.com

Chúng tôi dịch luận này, mong nó trở thành một nguồn cảm hứng cho mọi người, dù là người viết hay lĩnh vực nào. Người viết cảm thấy có tinh thần trách nhiệm hơn với những điều mình nói, vì một lần nói ra thì nó cũng có tác dụng, không thì thôi, cho người nghe.

Phong sự chân lí, quyết tâm tìm sự thật, nghĩ tới những lo ngại và những cái con cháu, thì dù không cần tô chuốt tài tình, ngòi bút vẫn tỏ ra sáng và lưu tình thắm. Cái bóp méo sự thật và diễn giải lịch sử theo đúng công của mình một cách trắng tráo để che giấu vài niềm cảm và cái để yên tâm, thì mãi mãi chỉ lún sâu vào chông ngu si và tội ác, kéo dài thêm những ngày nô lệ trời buốt tinh thần và làm tàn tạ thân xác những người thân yêu. Mà cái việc tội nghiệp, ai cũng biết là không thể nào làm mãi được, dù có tài tình và tàn nhẫn đến đâu.

Thái Phức Nhĩ

Đừng Lấy Dùi Trá Làm Lối Sống

Đã có th i th m chí r tại nhau chúng ta cũng không dám! Bây gi thì chúng ta vi t và đ c sách báo chui, và th nh tho ng có t i Khoa H c Vi n hút thu c g p nhau thì cũng thành th t mà phân nân v i nhau r ng:

Chúng đang gi trò gì đây? Chúng còn x mũi ta t i đâu n a? Quê h ng v a nghèo v a điều tàn mà chúng c huyênh hoang khoe nhau nh ng thành t u trên vũ tr . Chúng ôm m y cái ch đ cai tr l c h u và dã man, r i th i cho l a n i chi n bùng lên. Chúng rút ru t đ nuôi Mao Tr ch Đông m t cách vô t i v - r i t ng c chúng ta ra chi n tr ng đánh nhau v i h n, mà chúng ta ph i đi. Tr n sao cho thoát? Chúng thích đ a ai ra tòa thì đ a, chúng nh t ng i t nh tảo vào nhà th ng diên – chúng nó luôn gi nh ng trò đó, còn chúng ta thì b t l c.

M i th s p r t xu ng đáy cùng. Tinh th n chúng ta đã ch t h t, còn thân xác chúng ta và c con cái chúng ta n a, cũng s p b ném vào l a cháy r i. Th mà chúng ta v n bình chân nh v i, c nh ch mép c i m t cách ti u nhân, và l i không b ng ng mà v n lúng búng trong mi ng. Nh ng chúng ta bi t làm gì mà ngăn nó cho đ c? Hay là chúng ta không đ s c?

Chúng ta b t c đo t nhân tính m t cách tàn b o t i m c ch vì mi ng c m manh áo qua ngày thôi mà chúng ta s n sàng v t b m i nguyên t c và linh h n c a mình, m i n l c c a ti n nhân và m i c h i c a h u th - mi n sao đ ng đ ng t i s t n t i mong manh c a mình là đ c. Chúng ta không có khí phách, không có t tr ng, không có nhi t tình. Vũ khí h ch tâm, th chi n th ba chúng ta không s . Chúng ta đã n p kĩ trong hang r i. Chúng ta ch s làm ng i công dân có dũng khí. Chúng ta s l c đàn, s đi m t mình không có c m ăn, không có khí đ t, không có h kh u thành ph . [i]

Chúng ta b nh i s chính tr , b ng i ta tiêm cho cái ý nghĩ ph i an thân đã, r i sau s t t đ p h t. Chúng ta không thoát kh i đ c hoàn c nh và đi u ki n xã h i c a mình. Cu c s ng hàng ngày quy t đ nh ý th c. Chúng ta thì có liên quan gì t i m y vi c đó? Và có th t là chúng ta không thay đ i đ c gì không?

Đ c ch , đ c t c là đảng khác. Nh ng chúng ta d i lòng mình đ an thân. Đ ng trách b n chúng, có trách thì trách chúng ta đi. Có ng i v n h i: thì ông mu n nghĩ gì mà ch ng đ c. Chúng đã dêm mi ng chúng ta. Có ai ch u nghe chúng ta, có ai thềm đoái hoài chúng ta. Làm sao mà b t chúng nghe chúng ta nói đ c? Không th nào thay đ i đ c não tr ng c a chúng.

Đội ngũ y dī i trá làm l sng

Tác Giả: Thái Ph c Nhĩ

Thứ Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 06:49

Tất nhiên là có thể đưa phi u đ lo i b n chúng, nhưng mà đ t n c này làm gì có tuyền c . ồ ph ng Tây ng i ta có bĩ công và bi u tình ph n đ i, còn chúng ta thì b đàn áp th ng tay, có nh ng c nh m i nghĩ t i đã th y rùng mình: ai dám thình lình b vi c mà xu ng đ ng? Song le, nh ng con đ ng ch t chóc mà dân t c Nga đã mò m m trong đau kh su t th k qua không ph i dành cho chúng ta, mà qu th t chúng ta không c n đi i nh ng con đ ng nh v y.

Bây giờ búa li m đã làm xong vi c, h t gi ng gieo xu ng đã n y m m, chúng ta có thể th y là nh ng k còn tr tu i mà cu ng v ng, cho là có thể dùng kh ng b , cách m ng đ m máu và n i chi n đ mang i bình đ ng và h nh phúc cho đ t n c chúng ta, chính h là nh ng k i c i.

Th đ r i, xin c m n các v giác ng cách m ng tiên phong! Bây giờ chúng ta m i bi t ph ng pháp xú u t t sinh k t qu xú u . Hãy đ cho tay c a chúng tôi trong s ch.

Cái vòng trói bu c này đã đóng ch t r i sao? Không còn i thoát? Và chúng ta ch còn m t đ ng duy nh t thôi, là khoan tay đ i? Đ i cho t i khi có bi n? Ch ng nào m i ngày chúng ta đ u th a nh n, ca ng i, và nuôi đ ng – ch không t mình chém phăng đi m t đ u không ai không th y, là s d i trá – thì đ ng mong có chuy n gì x y ra.

B o đ ng len i vào cu c s ng an bình, cái m t nó toát ra v ng o m n, y nh đang khoác m t ng n c và hô to: “B o đ ng đây. Tránh ra, nh ng đ ng cho tao, không tao nghi n nát t i bay.” Nh ng mà b o đ ng mau già. R i nó m t h t t ín, và đ gi cho cái m t ra v kh kính nó r c th ng đ i tra v làm đ ng mình – vì không ph i ngày nào nó cũng thò bàn tay thô b o c a nó ra đ c, mà thò ra đ c cũng b t t t ch p h t m i ng i. Nó ch c n chúng ta ngoan ngoãn ph c tủng d i trá và hàng ngày th c hành d i trá – đây chính là y u huy t c a m i s trung thành.

Cái chìa khóa đ n gi n nh t và đ làm nh t m ra cánh c a t do, t do mà b y lâu nay chúng ta lãng quên, là: m i ng i cùng t y chạy d i trá. M c dù d i trá che gi u t t c , m c dù d i trá ph i y t t c , nh ng tôi tuy t không nhúng tay.

Làm v y t c là m m t i thoát ra kh i cái vòng lu n qu n hoang t ng do chúng ta khoan tay đ ng nhìn mà ra. Cách đó v a đ làm nh t v a tiêu di t d i trá mau nh t. Vì r b d i trá, t c là c t đ đ ng s ng c a nó. D i trá gi ng nh b nh đ ch, ch có thể s ng bám vào m t sinh

Đừng lấy dùi trá làm lối sống

Tác Giả: Thái Ph&c Nhĩ

Thứ Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 06:49

v&t.

Chúng ta không cần phải ám th& mình. Chúng ta ch&a đ& giả đ&n đ& ti&n vào các qu&ng tr&ng mà gào lên s& th&t hay bi&u hi&n t& t&ng c&a mình. Ch&a t&i lúc ph&i làm th&. Nguy hi&m n&a. Ch& cần đi&u gì mình không nghĩ thì chúng ta t& ch&i đ&ng nói là đ&c.

Đó là con đ&ng c&a chúng ta, con đ&ng đ& nh&t ai cũng làm đ&c, con đ&ng đã chi&u c& s& hèn nhất thâm căn c& đ& c&a chúng ta. Nó đ& h&n ph&ng pháp công dân b&t ph&c từng c&a Gandhi xi&n đ&ng – đ& t&i m&c vi&t nh&ng l&i này còn nguy hi&m h&n.

Con đ&ng c&a chúng ta là không t& nguy&n &ng h& b&t kì s& d&i trá nào. Khi chúng ta đã bi&t b&n ch&t c&a h&ng y & đ&u, thì chúng ta m&i ng&i s& bi&t cách nhìn ra đ&i, đ&u là th&t.

Con đ&ng c&a chúng ta là tránh xa ch& th&i nát. N&u chúng ta đ&ng ghép đ&ng x&ng tàn và l&p v&y khô c&a ý th&c h& l&i v&i nhau, n&u chúng ta đ&ng m&t công vá l&i m& gi& rách, thì chúng ta s&ng&c nhiên th&y là s& d&i trá s& hóa ra b&t l&c và tiêu ma nhanh chóng. Lúc đó, cái gì c&n l&t tr&n m&i th&c ph&i ra tr&c c& và thiên h&.

Vì th&, dù có d& đ&t, m&i chúng ta hãy l&a cho mình: ho&c là, cam tâm làm nô l& cho h&ng y – t&t nhiên chúng ta nuôi đ&ng con cái mình trong tinh th&n đ&i trá không ph&i vì đó là b&n tính c&a chúng ta, mà ch&ng qua là đ& ki&m ăn nuôi gia đình – ho&c là r& s&ch m&i s& d&i trá làm m&t ng&i l&ng thi&n x&ng đáng đ&c con cái và ng&i đ&ng th&i kính tr&ng.

Và t& đó tr& đi chúng ta s&:

- b&ng m&i cách không vi&t, kí, hay in m&t l&i nào chúng ta cho là bóp méo s& th&t;
- không nói nh&ng l&i nh& th&, dù là nói chuy&n riêng hay nói tr&c đ&ng ng&i, t& ý mình hay theo ý ng&i khác, dù làm công tác c& vũ, d&y h&c, giáo đ&c hay đóng trò trên sân kh&u;

Đề nghị y đức i trá làm i sng

Tác Giả: Thái Phc Nhĩ

Thứ Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 06:49

- không mô tả, cãi vủ, hay truy n đi m t ý tng nào chúng ta thấy rõ ràng là sai hay bóp méo s th t, dù bng h i ho , điều kh c, nhi p nh, khoa h c k thu t hay âm nh c;
- không trích i ng i khác nói ho c vi t mà không đ t i trích vào ng c nh, đ i y lòng ai đó, hay đ lót đng cho mình, hay đ thành công trong công vi c n u mình không hoàn toàn đng ý v i ý tng trích đ n, ho c n u ý trích đ n đó không ph n ánh chân th c b n ch t v n đ ;
- không đ cho mình b ép ph i đ nhng cu c bi u đng hay h i h p nào trái v i s thích hay ý nguy n mình, không c m ho c gi ng lên nhng tiêu ng hay bi u ng nào mình không hoàn toàn ch p nh n;
- không gi tay bi u đng tình cho m t đ xu t mà ta không thành th t tán đng, không b u cho ng i mình cho không xng đáng hay đáng ng v tài năng, dù b u công khai hay bí m t;
- không đ cho mình b l i t i nhng cu c h p mà mình đoán ng i ta s b c mình th o lu n ho c bóp méo m t v n đ ;
- i p t c b c ra kh i nhng cu c h p, h i ngh , thuy t trình, bi u di n, chi u phim n u nghe th y di n gi nói láo, rêu rao nhng rác r i ý th c h , ho c nhng i tuyên truy n i b ch;
- không đóng góp ho c mua nhng báo chí bóp méo thông tin ho c gi u gi m nhng s th t hi n nhiên.

T t nhiên là chúng ta ch a li t kê h t m i bi n thái h ng y c n ph i li t kê. Nhng ng i nào thanh luy n mình s nh i ng tâm trong s ch mà phân bi t đ c chân ng y.

Nhng ng i ch n con đng này ban đ u cu c sng s r t thay đ i. Có ng i b m t vi c. Nhng ng i tr mu n sng chân th t, thì nhng vi c nh th này s làm cho đ i thanh xuân

Đang loay hoay đi tìm làm sao

Tác Giả: Thái Ph&c Nhĩ

Thứ Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 06:49

cả a h ra ph c t p, vì khóa h c b t bu c nào cũng nhét toàn d i trá, không th không ch n c.

Nh ng không có i đi nào d dãi h n cho ng i mu n làm ng i i ng thi n. Ngày nào chúng ta cũng có ng i ph i đ i đi n ít nh t là m t trong nh ng tình hu ng trên, cho dù là trong nh ng ngành khoa h c kĩ thu t vô th ng vô ph t đ tìm đ c ch n ng nấu nh t. Ho c là chân th t, ho c là h ng y: m t đ ng đi t i t do tinh th n, m t đ ng đi t i nô l tinh th n. Còn nh ng k không đ dũng khí b o v linh h n mình— các ng i ch vin vào m y quan đ m ‘t i n b ’ c a mình mà kiêu ng o, ch huyênh hoang mình là hàn lâm h c sĩ, là ngh sĩ nhân dân, là y u nhân có nhi u công tr ng, hay là đ i t ng – các ng i hãy t nói v i mình: Mình thà i đàn làm m t th ng hèn. Sao cũng đ c, mi n no b ng m ng thì thôi.

L i ph n kháng này tuy nhu nh c nh t trong m i l i ph n kháng cũng không ph i là đ . T t nhiên là đ h n t thiêu hay tuy t th c: l a s không dim thân anh, m t anh không b nung cho n ra, và gia đình anh s không lúc nào thi u c m ăn n c u ng.

M t dân t c vĩ đ i i châu Âu, dân Ti p Kh c, h b chúng ta ph n b i và l a đ i, ch ng là h đã cho chúng ta th y n u trong l ng ng c có m t trái tim cao th ng thì t m ng c m ng manh kia có th đ ng lên ch ng l i xe thi t giáp đ y sao? [ii]

Anh b o làm th không đ ? Nh ng trong m i cách thì cách đó là đ nh t. Cách đó có th nguy t i tánh m ng, nh ng mu n c u linh h n thì không còn cách nào khác. Ph i, con đ ng đó không ph i là con đ ng đ đi. Nh ng mà có nhi u ng i, r t nhi u n a là khác, năm này qua năm n đã theo đ u i lí t ng y, ch vì h l y chân th t làm l s ng.

Cho nên anh không ph i là ng i đ u tiên ch n đi đ ng này, anh ch gia nh p dòng ng i đã đ n thân vào đó. N u chúng ta nâng đ nhau và sát cánh nhau thì con đ ng này s đ đi và ng n b t l i. N u chúng ta đông t i hàng ngàn ng i thì b n chúng s không làm gì đ c chúng ta. N u chúng ta lên t i hàng v n ng i thì đ t n c này s khoác b m t m i đ n m c chúng ta không còn nh n ra n a. N u chúng ta khi p nh c quá, thì đ ng trách ng i ta đàn áp mình mãi.

Chính chúng ta đang t mình đàn áp mình đ y. Lúc đó thì hãy khom l ng xu ng n a, hãy rên xi t n a, và đ i t i ngày nh ng ng i anh em c a chúng ta, các nhà sinh h c, tìm ra cách đ c đ c t t ng c a chúng ta, m t th t t ng vô giá tr và tuy t v ng.

Đông y dĩ trá làm sĩ ng

Tác Giả: Thái Ph&c Nhĩ

Thứ Ba, 29 Tháng 11 Năm 2011 06:49

Và n&u th&m chí đã ch&n con đ&ng yên thân mà chúng ta v&n r&i vào ch& cùng kh&n, thì chúng ta đúng là đ& b& dĩ, không còn cách gì c&u v&t đ&c. Lúc đó, chúng ta đáng dành cho nh&ng l&i khinh b& này c&a Pushkin:

"Đ& súc sinh thì làm gì có t& do. Muôn đ&i di s&n c&a nó ch& là ách nh&ng và roi v&t."

<http://4.bp.blogspot.com/-xq5UloZ2Wfo/TrjP5-z9tJI/AAAAAAAAABKU/ESvnNQNRBNQ/s1600/traitimxanh-sig.png>

Posted on 22/11/2011

<http://danlambaovn.blogspot.com/>